

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๖๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๔ หน้า ๔๗๑

ประกาศจัดการสุขาภิบาล
เมืองลพบุรี มณฑลกรุงเก่า

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการดำรัส
เหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ได้ทรงทราบฝ่าละออง
ธุลีพระบาท ถึงท้องที่บางแห่งในจังหวัดลพบุรี มณฑลกรุงเก่า
ซึ่งสมควรที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดเป็นสุขาภิบาลเมืองได้
คือ ตำบลท่าหิน ตำบลพรหมมาศ รวม ๒ ตำบล ในท้องที่
อำเภอเมือง ตามที่มหาเสวกโท พระยาโบราณราชธานินทร์
อุปราชมณฑลกรุงเก่าบอกเข้ามา กระทรวงมหาดไทยนำความ
กราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้วนั้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
จัดการสุขาภิบาลตามหัวเมือง ร.ศ. ๑๒๗ ในตำบลที่กล่าวแล้ว
เป็นสุขาภิบาลเมือง เพื่อบำรุงความสุขสำราญของประชาชน
ยิ่งขึ้น มีกำหนดเขตร์ที่เจ้าพนักงานได้ปักหลักไว้เป็นสำคัญ
ดังนี้

๑. ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ตรงประตูท่อเลียบไป
ตามลำคลองด้านเหนือจดหลักเขตที่ ๒ ทางรถไฟด้านวันตก

๒. ด้านตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๒ ตรงปากคลองท่อฝั่งเหนือ เลียบทางรถไฟด้านตะวันตกถึงหลักเขตที่ ๓

๓. ด้านใต้ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๓ ตรงไปถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งอยู่ฝั่งเหนือลำรางวัดท่า ต่อจากหลักเขตที่ ๔ เลียบตามฝั่งเหนือลำรางวัดท่า ถึงหลักเขตที่ ๕ จุดแม่น้ำลพบุรีฝั่งเหนือเลยข้ามแม่น้ำตรงไปถึงหลักเขตที่ ๖ ริมแม่น้ำฝั่งตะวันตก

๔. ด้านตะวันตก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๖ เลียบตามฝั่งตะวันตกแม่น้ำลพบุรี ขนไปถึงหลักเขตที่ ๗ จากหลักเขตที่ ๗ ข้ามแม่น้ำตรงถึงหลักเขตที่ ๘ จากหลักเขตที่ ๘ ตรงถึงหลักเขตที่ ๙ มุมศาลาวัดคอกหมู จากหลักเขตที่ ๙ ตัดตรงไปบรรจบหลักเขตที่ ๑

ส่วนอัตรากายโรงเรือน หรือว่าผลประโยชน์อย่างอื่น ๆ ในเขตสุขาภิบาลให้ตั้งอัตรากำเก็บ คือ

๑. ตัก เรือน โรง รั้น ห้องแถว แพ ที่ให้เช่าเก็บ ๑๒ ชัก ๑ ต่อปี

๒. ตัก เรือน โรง รั้น ห้องแถว แพ ที่ไม่ได้ให้เช่าเจ้าของอยู่เองหรือไว้สินค้า เก็บเทียบตามอัตรากำเช่า ๑๒ ชัก ๑ ต่อปี ถ้าเป็นการโต้เถียงกัน ก็ให้กรรมการสุขาภิบาลมีอำนาจกำหนดอนุโลมเก็บตามอัตรากำเช่า ๑๒ ชัก ๑ ต่อปี

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๔ หน้า ๕๗๓

๓. เรือบรรทุกสินค้ามาเป็นครั้งคราว ยาวตั้งแต่ ๕ วา กว้างตั้งแต่ ๑ วาขึ้นไป เก็บค่าละ ๒ บาทต่อปี ถ้าขนาดยาวกว้างของเรือต่ำกว่ากำหนดนี้ เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๔. เรือกลไฟ เรือยนต์ ซึ่ง เป็นเรือรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือของเรือ หรือบรรทุกสินค้า เก็บค่าละ ๑๒ บาทต่อปี

๕. เรือจ้างจอดประจำท่า หรือเทียบวอนรับส่งคน เก็บค่าละ ๑ บาทต่อปี

๖. เกลียนที่เดินทางผ่านไปมา หรือจอดพักเป็นครั้งคราว เก็บเล่มละ ๒ บาทต่อปี

๗. รถม้าที่รับจ้าง ๔ ล้อ หรือสาละสำหรับลากสิ่งของ เก็บคันละ ๘ บาทต่อปี รถม้า ๒ ล้อ เก็บคันละ ๔ บาทต่อปี ถ้ารถที่ไม่รับจ้างเก็บ ๑ ใน ๔ ของอัตรา

๘. ทำเรือจ้างที่ให้เช่า เก็บตามอัตราค่าเช่า ๑๒ ชั่วโมงต่อปี

๙. ทำเรือจ้างที่ไม่ได้ให้เช่า เก็บเทียบตามอัตราค่าเช่า ชั่วโมงต่อปี

๑๐. ทำเรือจ้างของหลวง แล้วแต่จะประมูลได้

๑๑. ค่าเช่าที่ดินของหลวงทั้งปวง แล้วแต่จะประมูลได้

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเงินภาษีโรงงาน ผลประโยชน์อย่างอื่น ๆ แลค่าเช่าที่ดินรัฐบาล บรรดาเก็บได้

เล่ม ๓๔ หน้า ๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๖๐

จากเขตสุขาภิบาลตามอัตราที่ได้กล่าวมาแล้ว เป็นประโยชน์
สำหรับใช้จ่ายบำรุงการสุขาภิบาลตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐
(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศจัดการสุขาภิบาล
เมืองสระบุรี มณฑลกรุงเก่า

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการดำรัส
เหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ได้ทรงทราบฝ่าละออง
ธุลีพระบาท ถึงท้องที่บางแห่งในจังหวัดสระบุรี มณฑลกรุงเก่า
ซึ่งสมควรที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดเป็นสุขาภิบาลเมืองได้
คือ ตำบลปากเพรียว ตำบลบ้านอ้อย รวม ๒ ตำบลในท้องที่
อำเภอปากเพรียว ตามที่มหาเสวกโท พระยาโบราณราชธานินทร์
อุปราชมณฑลกรุงเก่าบอกเข้ามา กระทรวงมหาดไทยนำความ
กราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้วนั้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
จัดการสุขาภิบาลตามหัวเมือง ร.ศ. ๑๕๗ ในตำบลที่กล่าวแล้ว
เป็นสุขาภิบาลเมือง เพื่อบำรุงความสุขสำราญของประชาชน
ยิ่งขึ้น มีกำหนดเขตที่เจ้าพนักงานได้ปักหลักไว้เป็นสำคัญ ดังนี้